

Az első világháború semmi másért nem tört ki mint , hogy megszüntessék, eltöröljék a Magyar Királyságot....

Cúth János kanadai magyar újságíró igazságfeltáró írása Trianonnal kapcsolatban.

II.

Előző alkalommal az első világháború zsidó háttérmanipulációiról számoltam be Benjamin H. Freedman feltárásai nyomán. Ennek során eljutottunk a II. világháború küszöbéig. Sajnos, a történelemnek ez a fejezete is legalább annyi mocskot, aljasságot és embertelenséget lepez, mint az előző. Nem ígérhetek tehát épületes olvasmányt, viszont 65 év távlatából igazán időszerű, hogy legalább valamelyest letisztuljon az a homály, amit szándékos ködösítéssel értek el azok a bűnözők, akik a háború tüzét szították, s akiknek leszármazottai mind a mai napig ugyanazt a hatalmat képviselik, amely a II. világháború kirobbantásáért felelős. Mielőtt azonban ismét átadnánk a szót Benjamin H. Freedmannak, kora egyik legbefolyásosabb és legtekintélyesebb zsidó politikusának és üzletemberének, aki - mint már megállapítottuk - szakított a szervezett zsidósággal, átlátva annak embertelen törekvésein és célkitűzéseiben, vessünk egy pillantást a II. világháború történelmi képre, legalább lexikális keretek között.

A II. világháború fegyveres kirobbanása 1939. szeptember elsejére datálódik. Előkészítése azonban 1933-ra nyúlik vissza, sőt az benne rejlett már a Versailles-i szerződésben is, amely létében fenyegette Németországot. 1933-ban ugyanis az Egyesült Államok diplomáciailag elismerte a Szovjetuniót. Roosevelttel ezáltal mestersen állította sorompóba a pénzért és hatalomért mindenre kapható kalmár Angliát, valamint a gyarapodásért és politikai, nomeg területi térnyerésért semmi áldozatot nem sajnáló oroszokat. A világ közvéleménye többnyire mind a mai napig úgy tudja, hogy Chamberlain, angol miniszterelnök a németeket békéltető politikusként. Ebből egy szó sem igaz. Igaz viszont ennek az ellenkezője: Feladata a németeknek a háborúba való beugratása volt. Ezt a szerepét kitűnően játszotta el. Mi sem jellemzőbb erre, hogy a Müncheni egyezmény aláírását követően hazaérkezve Chamberlaint Rooseveltnak ez az egyszavas távirata várta: „Bravó!” Ezalatt azt kell érteni, ami Rooseveltet a leginkább motiválta: a szerződés pontosan olyan féloldalasra sikerült, amilyent ő megálmodott, vagyis senkit sem elégített ki igazán, így minden fél zsarolhatóvá vált általa.

A Szovjetunió 1939-ben amerikai tanácsra taktikai meg nem támadási szerződést kötött Németországgal. Ennek célja kizárólag a németek önbizalmának növelése volt, kedvező politikai és szövetségi konstelláció érzetének kialakítása a háború megindításához. Az ürügyet mindkét szerződő fél számára az alaposan rászédett Lengyelország és Németország elleni provokációk szolgáltatták. Annak külön irodalma van, hogy a pokol hetedik bugyrában fogant, elképzelhetetlenül aljas angol és francia manipulációk vezettek Lengyelország és Németország beugratásához!

Azsiában Roosevelttel Japánt csalta a Pearl Harbour-i lépre. Szerencsétlen japánok úgy gondolták, hogy egy eredményes, rajtaütésszerű támadás jobb belátásra bírja majd az amerikai kormányt Japán alapvető létérdekeinek megítélésében. Amerika ugyanis blokádot alá vette Japánt, bojkottálta termékeit s ott provokálta, ahol csak tudta, itt azonban olyan galád eszközökre kell gondolni, amilyen csak beteg, lázas agyban foganhat. Egyébként ez a meghatározás érvényes a nyugati hatalmak politikájára, egészen napjainkig.

Az emberi nemet megszegényítő, világegést célzó provokáció-és manipulációsorozat ügynökei, a nyugati hatalmak képviselői a világtörténelemben példa nélkül álló módon, a maguk által kreált „háborús bűnösök” elmélete alapján legyilkolták az ugyancsak általuk törbe csalt ellenfeleket vezetőit. Minden azt igazolja, hogy az amerikai, valamint a nyugati és az orosz társadalomban az igazság nem csak, hogy szubjektív fogalom lenne, hanem egyáltalán nem is létezik. A megállapítás természetesen az említett hatalmak vezető rétegére értendő. Külön fejezetet érdemel a háborút követő gyilkos ember-és nemzetmészárlás legkiszolgáltatottabb kárvallottjának, Magyarországnak a keresztre feszítése, s ennek miérte. Most jöjjön tehát a koronatanú, Benjamin H.

Freedman vallomása, amely legalább annyira felrúzó és döbbenetes, mint amilyen világosan rámutat Magyarország előre kitervelt sorsára:

„Nem szeretem az 'antiszemitizmus' szót, mert értelmetlen, de önöknek mondhat valamit, ezért most kivételesen használni fogom. Az egyetlen ok, amiért Németországban bármilyen zsidóellenes érzelmek uralkodtak, az abból fakadt, hogy az I. világháborúért, majd Németország azt követő bojkottjára a zsidók voltak felelősek. Végső soron a II. világháborúért is ők a felelősök, mert a történetek után elkerülhetlenné vált a nyílt harc Németország és a zsidók között. Én élttem abban az időben Németországban és tudom, hogy a németek úgy vélekedtek: Európa vagy keresztény lesz, vagy kommunista. Nincs közbülső lehetőség. A németek tehát úgy határoztak, hogy megpróbálják megtartani kereszténynek, ha lehet, és elkezdtek újrafegyverkezni. Akárcsak Amerika, amelynek évi 83-84 milliárd dollár rúgott a katonai kiadása. (Manapság az Irakot és Afganisztánt megszálló amerikai hadsereg napi költségvetése 480 millió dollár! C.J.) Igen, de ki ellen fegyverkezett Amerika? A 40 ezer moszkvai zsidó ellen, akik Oroszország fölött uralkodtak, no meg görbe utakon sok más ország fölött is? Amerika most a III. világháború küszöbén áll. A világ zsidói, a cionisták és társaik mindenütt elhatározták, hogy újra az Egyesült Államokat használják arra, hogy segítsenek nekik Palesztina megszerzésében, hogy ott hozhassák létre a világkormányt. Nem egyedül olvastam ezt a határozatot. Olvasták sokan, mások is.

Mit tehetünk ebben a helyzetben? Ha önök közül valaki csak egy életet is meg tud menteni, az lehet, hogy valamelyikük fia lesz. Lehet, hogy fiaikat ma éjjel küldik abba a háborúba. És önök annyit sem tudnak erről, mint 1916-ban arról, hogy a cionisták megegyeztek a brit hadügyi bizottsággal abban, hogy az önök fiait küldjék egy európai háborúba. Tudták ezt akkor? Senki sem tudta az Egyesült Államokban. Nem volt szabad tudni róla. Aki tudott róla, az Wilson elnök volt és House tábornok, meg néhány magasrangú kormánytisztviselő. Én ezt el tudtam képzelni. Jó kapcsolatom volt az

idősebb Henry Morgenthauval. Az 1912-es elnökválasztási kampány alkalmával, amikor Wilsont jelölték, az irodában beszélgettünk. Én voltam id. Henry Morgenthau bizalmi embere, így én vele és Rollo Wellssel, a kincstárnokkal álltam kapcsolatban. Ott ültem ezeken a megbeszéléseken. Wilson elnök foglalt helyet az asztalfőn és hallottam, ahogy dobolnak Wilson elnök agyán, hogy az adóbevétel egy részéből állítsák fel a szövetségi bankot és hallottam, hogyan befolyásolják az elnököt a cionista mozgalom céljainak megfelelően. Brandeis bíró és az elnök olyan közel ültek egymáshoz, mint - mutatja - ez a két ujjam. Wilson elnöknek annyi fogalma sem volt arról, hogy mit kell határoznia, mint egy ma született csecsemőnek. Így vittek bennünket az első világháborúba, amíg mindenki aludt. Odaküldték fiainkat, hogy lemészárolják őket. Miért? Hogy a zsidók megszerezzék Palesztinát. Úgy bolonddák tették önöket, hogy azt sem tudták, mennek-e, vagy jönnek.

Egy bíró, amikor az esküdteket utasítja, így beszél: "Uraim, ha egy tanú egyetlen egyszer is hazudott, annak az egész vallomását figyelmen kívül hagyhatják." Mik a tények a zsidókról? (Azért hívom őket zsidóknak, mert ezen a néven ismertek. Egyébként nem nevezem őket zsidóknak. Én 'ügynevezett zsidókról' beszélek, mert nem tudom, hogy kicsodák.) A Kelet-európai zsidók, akik a világ zsidóságának 92 százalékát adják, eredetileg kazárok voltak. Ez egy harcos törzs volt, amely Ázsia szívében élt. Nagyok és erősek voltak. Falloszimádók. Ez volt a vallásuk, ami egy végtelenül undorító, aljas dolog. Ebbe nem is akarok részletesen belemenni. Királyuk megelégedte birodalmának degenerációját s elhatározta, hogy egyistenhitre téríti alattvalóit: Vagy a kereszténységre, vagy az iszlámra, vagy a judaizmusra, ami valójában talmudizmus. Az "An-tan-ténusz-szó-raka-ténusz" kiszámoló versikéhez hasonló módon döntött a judaizmus mellett. Az lett az államvallás. Embereket küldött a Pumbedita-i és Sura-i talmudiskolákba, akik rabbikként ezerszámra érkeztek vissza. Zsinagógákat és iskolákat nyitott. Így vált a népe az a, amit ma zsidóságnak nevezünk. Soha, egyetlen egynek sem járt az őse a Szentföldön. Sem az Otestamentum ideje alatt, sem az időszámításunk előtt. Egyiküknek sem! Ennek ellenére odaállnak a keresztények elé és arra kérnek bennünket, hogy támogassuk hadicselekményeiket Palesztinában, mondván: "Ti segíteni akarjátok Isten kiválasztott népét az ígéret földjének tulajdonba vételében, őseik honában, ugye? Ez keresztényi kötelességetek." Csakhogy ezek pogány kazá-

rok, akik éppen úgy felvették hitüket, mint az írek tették. Nevelésüket a "Szentföld népének" nevezni, éppannyira, mint az 54 millió kínai mohamedánt arabnak mondani. Mohamed csak Jézus előtt 620-ban halt meg, azóta pedig 54 millió kínai fogadta el a mohamedán vallást. Kína 2000 mérföldre van Arábiától, Mekkától és Mohamed szülőhelyétől. Képzeli el, hogy ez az 54 millió kínai elkezdene magát 'arabnak' nevezni. Erre azt mondanánk, hogy holdkórosok. Mindenki aki elhiszi, hogy az az 54 millió kínai arab, az egyszerűen őrült. Ők mindössze egy vallást fogadtak el sajátjuknak, amelynek az eredete Mekkában, Arábiában van. Így van a zsidóknak nevezett valakikkel is. Ezek kazárok, pogányok, valamiféle ázsiai faj, akiket Ázsiából Kelet-Európába kényszerítettek. Mivel a királyuk fölvetette a talmudi vallást, nem volt más választásuk ez ügyben. Így a kazárok lettek azok, akiket ma zsidóknak nevezünk. Most képzeljük el, milyen ostoba dolog volt a világ nagy keresztény országainak azt mondani: 'Erőnként és befolyásunkat arra használjuk, hogy visszavezessük Isten kiválasztott népét ősi hazájába, az ígéret földjére'. Létezik ennél nagyobb hazugság? Mivel azonban az ő irányításuk alatt vannak az újságok, a hetilapok, a rádió és a televízió, miniszterei ott ülnek a parlamentben, így az egész vonalon mindenki erről fecseg, nem túl meglepő, hogy önök elhiszik ezt a hazugságot. Elhínnék azt is, hogy a fekete fehér, ha elég gyakran hallanak. És senki sem tehetne önöknek szemrehányást.

Ez a történelem egyik nagy hazugsága. Ez minden baj forrása, amely a világra szállt.

Tudják-e önök, mit csinálnak a zsidók a vezeklés napján, amelyről azt hiszik, hogy az olyan szent dolog nekik? Közöttük voltam, nem hallomásból tudom. Nem azért vagyok itt, hogy valakivel ingerkedjek. Azért vagyok itt, hogy tényekről beszéljek. Amikor a zsidó vezeklés napján bemegy a zsinagógába, feláll, és elmond egy imát. Ez az egyetlen ima, amely alatt áll. Háromszor megismételi egy rövid imát, az ún. Kol Nidré. Abban az imában szerződésre lép az istennel, hogy minden eskü, minden fogadalom vagy ígéret, amelyet a következő tizenkét hónap folyamán tesz, érvénytelen. Arra szerződik istennel, hogy az eskü ne legyen eskü, a fogadalom ne legyen fogadalom, az ígéret ne legyen ígéret. Ezeknek ne legyen semmiféle hatásuk, tehát ne kelljen teljesítenie azokat. Ezek után vajon önök mennyire számíthatnak lojalitásukra? Annyira, amennyire a németek számíthatnak 1916-ban. Ugyanazon végzet alatt szenvedünk mint Németország szenvedett és ugyanazon okból."

Visszagondolva Trianonra, s arra, amit Freedman úr elmondott a párizsi békekomédiáról, arról, hogy ott 117 cionista képviselte az ún. zsidóság érdekeit, nem nehéz rájöttünk, miért történt, hogy Magyarország, a zsidóság által rég kiszemelt célország, a háború legártatlanabb áldozata, amely ország egyedülként szavazott a háború ellen, mégis a leggyetlenebbül bűnhődött mások bűneiről, a végtelen nyomorért, pusztulásért és tömegmészárlásért; azokért a bűnökért, amelyeket éppenséggel a felette ítélkezők követtek el. Egy végtelenségig megosztott, a végtelenségig elszegényített s lezüllesztett ország megszállása ugyanis sokkal könnyebb, mint egy erős és hatalmas Magyarországgé, amilyen a mi országunk volt, még 1914 előtt is. Magyarország tönkretételére, legyöngítésére és majdani bekebelezésére azonban már korábban döntés született a zsidók részéről. A Ruszkij Invalid c. újság 1910-ben megjelent 285. számában látott napvilágot az alábbi felhívás:

"Hitsorsos Testvérek! Most az egész világon nincs a Földnek olyan sarka, amelyet könnyebben birtokba vehetnének, mint Magyarország és Galícia. Mindkét terület szükséges és előnyös volna számunkra. Törekedjete testvérek mindannyian erre, törekedjete minden erőttökkel ezeket az országokat teljesen birtokba venni, törekedjete innen kiűzni a keresztényeket, és egészen az uralmunk alá vetni. Törekedjete mindannyian arra, hogy mindaz, ami a keresztények birtokában van, a saját kezünkbe kerüljön, és ha ehhez nektek nincs elég pénzetek, a Párizsi Szövetség annyi segítséget nyújt, amennyi szükséges. Erre a célra Szövetségünk gyűjtést rendez, és a váratlan áldozatokra a pénztárunk készen áll, hogy a galíciai és a magyar földet a galíciai és magyarok kezéből kivegyük, kitépjük és átadjuk kizárólagos tulajdonul a zsidóknak. A világ tőkései hatalmas összegeket áldoznak erre, ámde ennek sikerére ti egyesüljete a legrövidebb időn belül." A kiáltvány aláírója: Cionista Szövetség, Párizs.

Tisztelettel: Cúth János

